

Indledning

Børne- og Familieudvalget har valgt, at der skal formuleres en ny Fællesskabsstrategi, som skal anvise en tydelig fælles retning for udvikling af fællesskaber for børn og unge i dagtilbud, skoler og sociale institutioner. Strategien er fundamentet for, hvorfor vi de næste fire år vil skabe fællesskaber i Herning Kommune. At sætte fokus på fællesskaber er at sætte fokus på forudsætningerne for, at alle børn og unge får mulighed for at lykkes.

Fællesskabsstrategien tager afsæt i Herning Kommunes Børne- og Unge politik samt i [Salamanca Erklæringen](#). Herudover hviler strategien på det fælles børne- og ungesyn: Her skaber vi venskaber. Strategien har til formål at udvikle fællesskaber af mangfoldighed samt skabe en fælles forståelse og et fælles grundlag for inklusionsarbejdet i Herning Kommune.

Fællesskaber

Et sundt fællesskab er et inkluderende fællesskab, hvor der arbejdes bevidst med, at alle børn og unge trives, udvikler sig og lærer. Alle børn og unge har ret til trivsel og udvikling – både fagligt, socialt og personligt.

Børn og unge har ret til og brug for at indgå i trygge, værdifulde og betydningsfulde fællesskaber. Alle træder dog ind i fællesskaber med forskellige forudsætninger. Nogle børn og unge har derfor brug for særlige former for faglig og social støtte, opmærksomhed og hensyntagen for at kunne deltage. Respekt for fællesskaber og respekt for forskellighed går hånd i hånd.

Mangfoldige fællesskaber er med til at skabe robuste børn og unge, der har kendskab til de forskelligheder, der er i det samfund, de lever i. Mangfoldighed er en styrke for fællesskabet.

Fællesskaber handler ikke kun om, hvordan vi er sammen, men også om hvor og om hvad, vi er sammen.

Barnets og den unges perspektiv

Barnet og den unge er eksperter på, hvordan de selv oplever deres liv. Deres personlige udvikling fremmes bedst, når der tages udgangspunkt i deres egne erfaringer, perspektiver og ønsker. Derfor bør børne- og ungeinddragelse altid have høj prioritet.

Alle børn og unge uanset alder og forudsætning skal opleve sig set og hørt. De fagprofessionelle har derfor et særligt ansvar for at se, respektere og forstå barnets og den unges perspektiv og agere herpå.

De voksnes rolle

Det er de voksnes ansvar at gøre børn og unge i stand til at finde sig til rette i den hverdag og fremtid, de møder. Derfor har de voksne et fælles ansvar for at skabe inkluderende fællesskaber for børn og unge uanset alder og forudsætninger. Dette gælder både de forskellige fagprofessionelle, forældrene samt de voksne, der møder børn og unge gennem fritidsaktiviteter og foreningslivet.

At indgå i et meningsfuldt fællesskab er med til at fremme det enkelte barns og den enkelte unges trivsel bedst. Noget af det bedste, voksne kan gøre for det enkelte barn og den unge, er det, vi gør for de fællesskaber, som de indgår i. Men fællesskaber er også forpligtende, og derfor skal børn og unge støttes i at tage ansvaret for at skabe et sundt og inkluderende fællesskab.

Måden hvorpå vi taler til og om hinanden, har stor betydning for, hvordan vi opfatter hinanden. Derfor har alle voksne stor indflydelse på, hvordan børn og unge er sammen i fællesskaber. Dette gælder også forældrene, selvom de ikke fysisk er til stede i daginstitutionen og skolen.

Dygtige fagprofessionelle

De fagprofessionelle skal være med til at skabe trivsel og udvikling hos børn og unge samt understøtte de gode fællesskaber. Men børn og unge er ikke ens. Derfor skal de tage udgangspunkt i det enkelte barns og den enkelte unges forudsætninger i udviklingen af de pædagogiske læringsmiljøer. De fagprofessionelle skal være ambitiøse på børnenes og de unges vegne. Det er derfor vigtigt, at der internt på daginstitutioner og skoler er en løbende dialog om, hvordan de bedst skaber et differentieret fællesskab med deltagelsesmulighed.

Både ledelsen og medarbejderne skal være tydelige omkring deres kerneopgave, stille krav, motivere og inddrage forældre, børn og unge.

Det er de professionelles ansvar at skabe læringsmiljøer, der sikrer, at alle børn og unge er en del af et fællesskab. Ledelsen har et stort ansvar for udviklingen af den pædagogiske og didaktiske praksis.

Dygtige fagprofessionelle samarbejder med hinanden, andre fagligheder og forældre. Det tværprofessionelle samarbejde er afgørende for at arbejdet med at skabe fællesskaber lykkes.